

PLANTARUM
AMERICANARUM
FASCICULUS TERTIUS,

Continens Plantas, quas olim

CAROLUS PLUMIERIUS,

Botanicorum Princeps

Detexit, Eruitque,

Atque in INSULIS ANTILLIS ipse depinxit.

Has primum in lucem edidit,

Concinnis descriptionibus, & Observationibus,

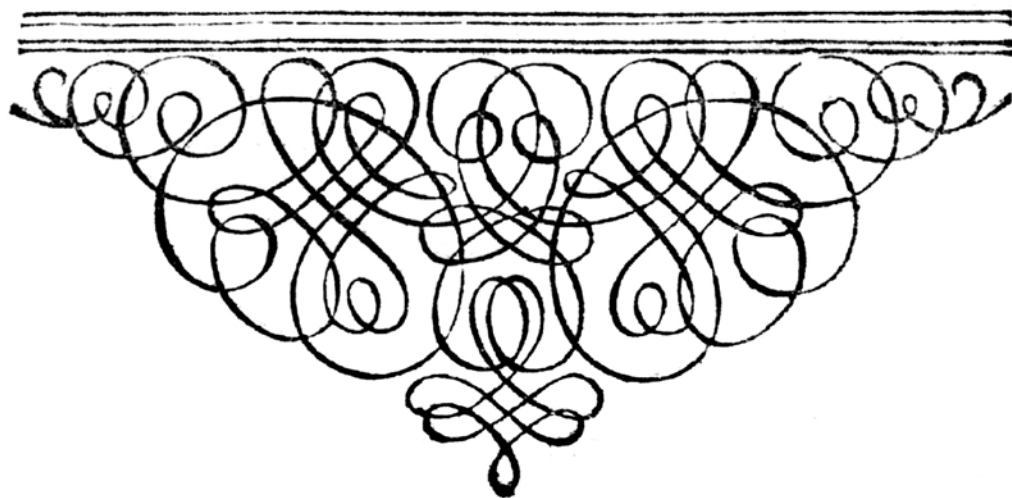
Æneisque Tabulis illustravit

JOANNES BURMANNUS, M. D.

Athenæi illustris, & in Horto Medico Amstelædamensi

PROFESSOR BOTANICÆ,

Academiæ Cæsaræ Naturæ Curiosorum Socius.

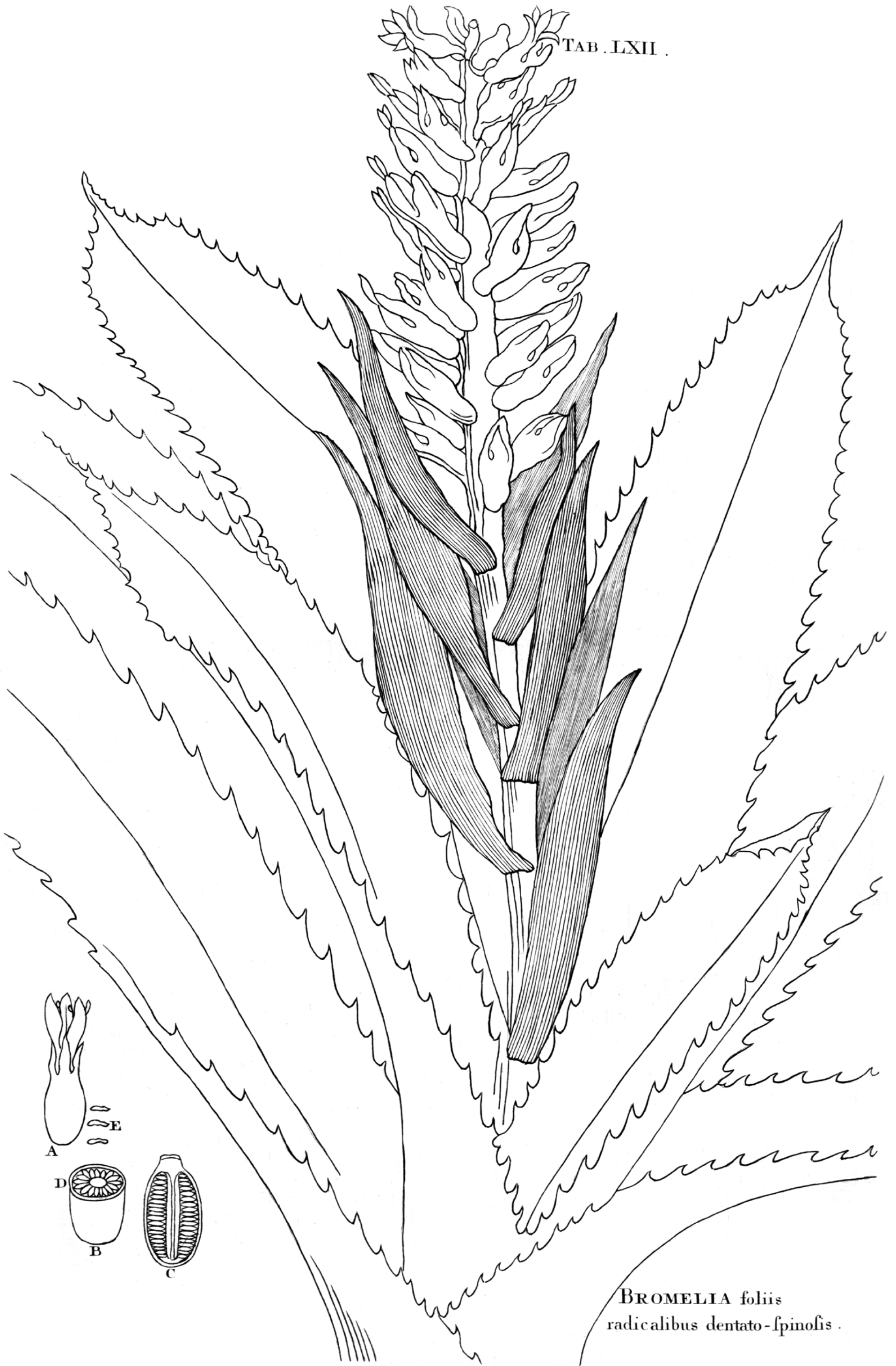
Sumtibus Auctoris,

Prostant Amstelædami in Horto Medico,

Atque

Apud VIDUAM & FILIUM S. SCHOUTEN,
& LUGD. BATAV.

Apud GERARD. POTVLIIET, & THEODOR. HAAK.
M. DCC. LVI.

BROMELIA foliis
radicalibus dentato-spinosis.

TABULA SEXAGESIMA PRIMA.

B *Orbonia* fructu corallino, flore pentapetalo. *Plum. Hist. Mss. T. VI.*
p. 14.

LAURUS foliis compositis, obovatis, obtufis.

Arbor ramofa, caules gerens fcabros, e quibus

Folia longis in pinnis excrescunt pinnata, feu composita, obverfe-ovata, obtufa, venofa, integerrima, per bina paria, impari extremum claudente, petiolata.

Flores in ramorum fummo corymbofi, pentapetali.

Fructus Olivæ formes, feu Nuces oblongæ, glabræ, pericarpio infidenres dentato, pedunculatæ, nucleum continentes ovatum, uti in marginalibus confpicitur feperatis partibus, ubi fructus integer cum nucleo integro & diffecto exhibetur.

Observatio. Prior *Borbonia* certiffima erat Lauri fpecies, hæc vero arbor toto genere diverfa erit, quamvis fructus ipfi fatis fimilis fit, nullum vero exemplum, quantum fcio, eft in hoc arborum ordine foliis compositis feu pinnatis, uti hæc *Borbonia*, adeoque genus erit longe aliud, fed ignotis ftaminibus & piftillis nemo facile ex Figura fola determinabit, ad quodnam pertineat, quod posterioris ergo erit curæ ex floribus ipfius arboris detegere.

N. B. In collectione harum plantarum fequitur icon

Breyniæ Elæagni foliis, quum vero hæc jam optime fit icone expreffa, ac defcriptione illustrata & *Joanne Philip. Breynio* in nova prodromorum *Jacobi Breynii* editione, fuperfluum puto eam denuo exhibere, recensio itaque elegantiffimæ hujus arboris in memoriam tanrorum Botanicorum denominate hic fufficiat, de qua porro vide *Plumier. nov. pl. gen. pag. 39.* & *Royen. pr. pag. 476.* ubi vocatur *Breynia* foliis oblongo-ovalibus, uti & a *Linn. in fpec. pl. p. 503.*

TABULA SEXAGESIMA SECUNDA.

B *Romelia* pyramidata, aculeis nigris. *Plum. nov. gen. p. 46.*

BROMELIA foliis radicalibus dentato-spinofis 5 caulinis integerrimis.
Linn. fpec. pl. p. 286. no. 5.

Radix pufilla, fimplex, vix fibrofa.

Folia radicalia, latiffima, canaliculata, inferius fepe amplectentia, ferocia, dentato-spinofa, uti in *Ananæ* foliis.

Caulina, seu floralia sunt inermia, integerrima, lanceolata, nervosa.

Florum racemus, seu culmus simplex est, pyramidalis, inferius folia producens, superius, ubi hæc desinunt, flores profert simplices sine squamis, seu vaginis, quæ in subsequenti adfunt.

Flores sunt tripetali A, stamina gerentes sex, ejusdem cum corolla longitudinis.

Fructus est oblongus B, qui per medium sectus C femina exhibet ordine locata, ac transversim sectus stellulam format D ipsorum situ.

Semina sunt longiuscula, glabra, cylindracea fere E.

Observatio. Quærit Cl. Dillenius in *Hort. Eltham. pag. 320.* num hæc planta sit eadem cum *Pinguin* Americ. quod mihi minus verosimile videtur, cum folia nostræ plantæ Spathacea, quæ in caule integerrima excrescunt, adeo sint evidentiæ, ut primo intuitu eam distinguant, quæ in Dillenii planta seu *Pinguin* non adparent, sed ipsorum loco squamæ floribus subcrescunt, uti in subsequente specie, dein fructus inter sese etiam differunt, uti ex Figurarum comparatione constat.

TABULA SEXAGESIMA TERTIA.

B *Romelia* pyramidata, purpurea, foliorum imis aculeatis. *Plum. Hist. Mss. T. v. p. 59.*

BROMELIA foliis radicalibus brevibus & aculeatis, caulinis longissimis & integerrimis, inermibus.

Radix ratione plantæ pusilla, simplex, vix fibrosa.

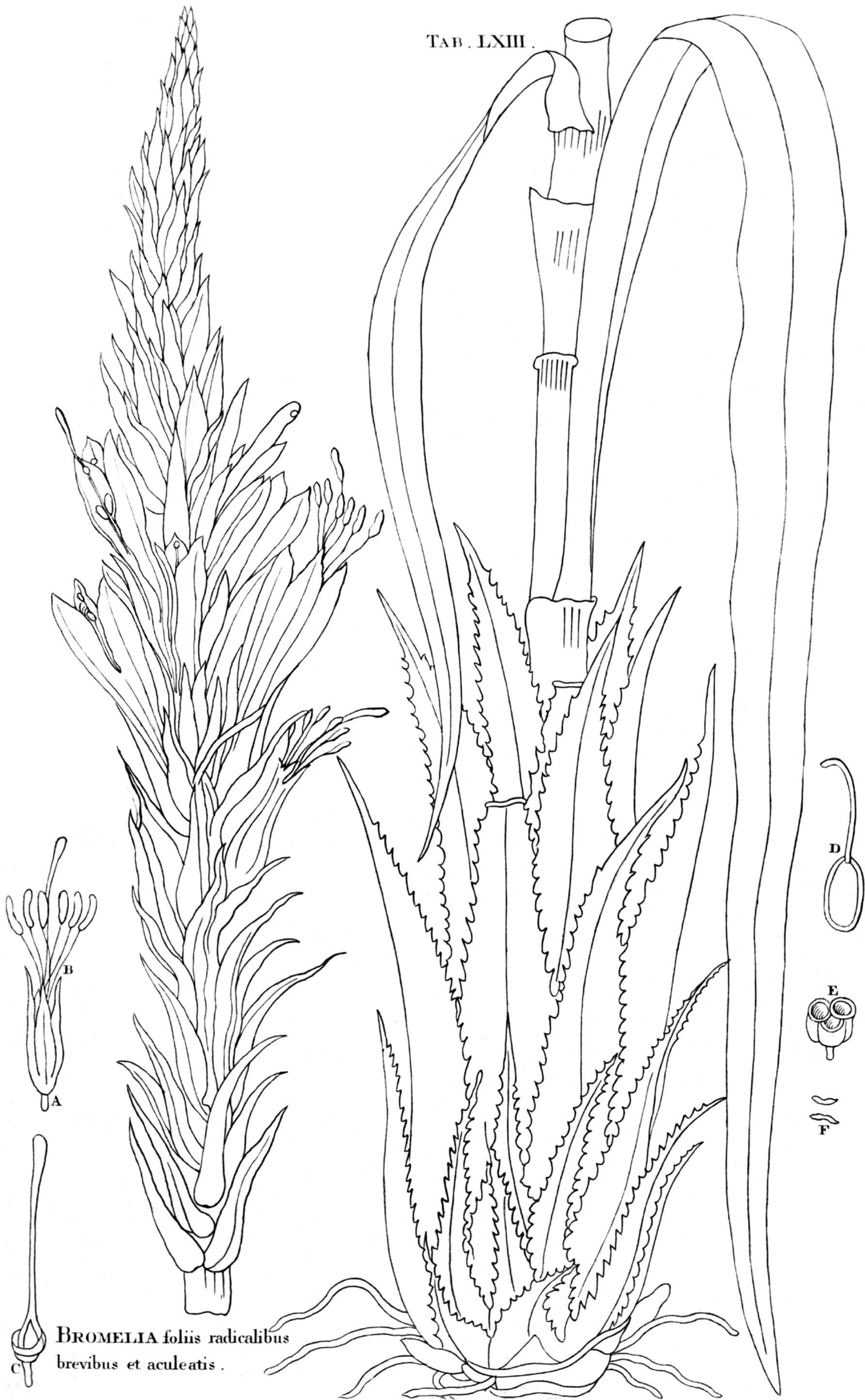
Folia radicalia brevissima, sessilia, lanceolata, ad oras spinosa, prope radicem minima: *Caulina* solitaria, omnium longissima, integerrima, ensiformia, avenia, pendula.

Culmus simplex, crassus, articulatus, arundinaceus, in summo gerens flores in pyramidem erectos, inter squamas tamquam in spatha latentes.

Florum corolla tripetala est A, quorum stamina sex longiora e flore eminent B, pistillum autem C staminibus duplo longius est, unde & ad Hexandriam monogyniam merito a *Linnaeo* hoc genus refertur.

Fructus ovatus est D, in tria loculamenta divisus E, foetus feminibus longiusculis, ac fere cylindraceis F.

Observatio. Hæc planta sese maxime distinguit a reliquis BROMELIIS, foliis caulinis ensiformibus, integerrimis, longissimis, pendulis, de genere autem nihil certi statuere audeo, sed quum stamina pingat longiora *Plumier*, quam solent in hoc genere occurrere, & fructum infra capsulæ dependentem ex longo pedunculo, nec calicem coronatum, quum calix juxta *Plumierium*, in *Bromeliis* necessario abire debeat in fructum ovatum, hinc magis accedit ad *Agave* seu *Aloes* genus, quam ad *Bromelias*.

BROMELIA foliis radicalibus
brevibus et aculeatis .

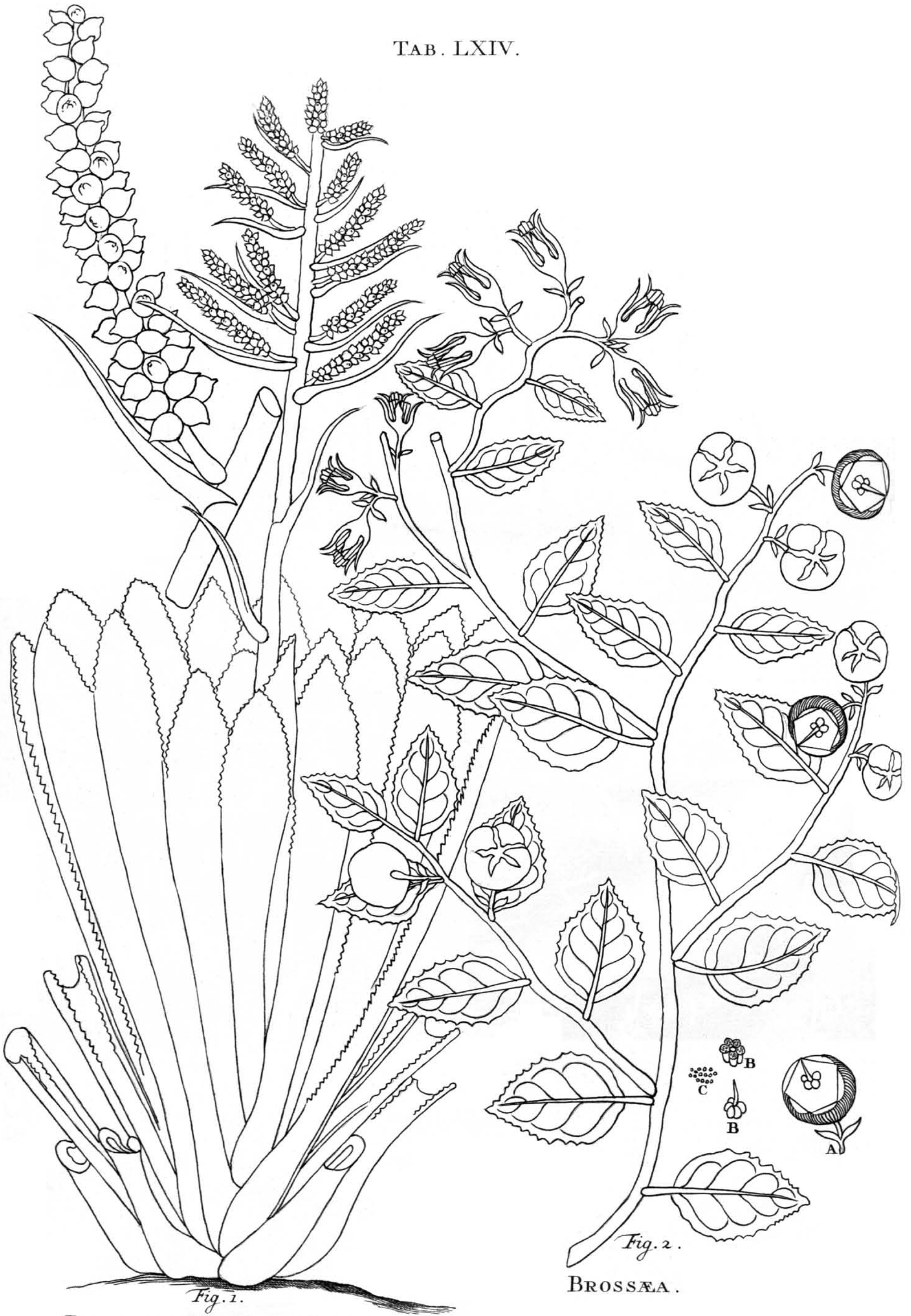

Fig. 1.

BROMELIA foliis ferrato-spinosis, obtulis.

Fig. 2.

BROSSÆA.

TABULA SEXAGESIMA QUARTA.

Bromelia ramosa & racemosa, foliis arundinaceis, ferratis. *Plum. nov. gen. pag. 46.*

BROMELIA foliis ferrato-spinosis, obtusis, spicis alternis. *Linn. spec. pl. p. 285. no. 4.*

F I G U R A P R I M A.

Radix pufilla.

Folia radicalia, lingulata, obtusa, sessilia, spinulis ferrata, creberrima, avenia, arundinacea, quibus facile a reliquis congeneribus distinguitur.

Scapus subnudus, simplex.

Spicæ simplices, alternæ, laterales, numerosæ, seu ramosæ, quarum una naturali fere magnitudine in margine Tabulæ exhibetur.

Observatio. Species hujus generis quo ad fructus maxime inter sese differunt, uti ex Figurarum comparatione unicuique facile patet. Reliquæ enim hujus generis species gerunt, vel baccas compositas cauli circumpositas, vel spicatas, vel etiam paniculatas, nulla alia in hoc genere nota est, quæ spicas habet laterales uti hæc, ita ut hæc planta tam quoad folia, quam quoad spicam compositam ab omnibus reliquis sese facile distinguat. In honorem autem *Olai Bromelii* Medici fueri celeberrimi ac Botanices peritissimi, uti constat ex ejus *Flora Gothica*, BROMELIA hoc genus a *Plumierio* in *nov. pl. gener. p. 46.* dicta fuit.

Brossæa frutescens, flore coccineo, fructu nigro. *Plum. nov. gener. p. 5.*

BROSSÆA. *Linn. spec. pl. p. 1190.*

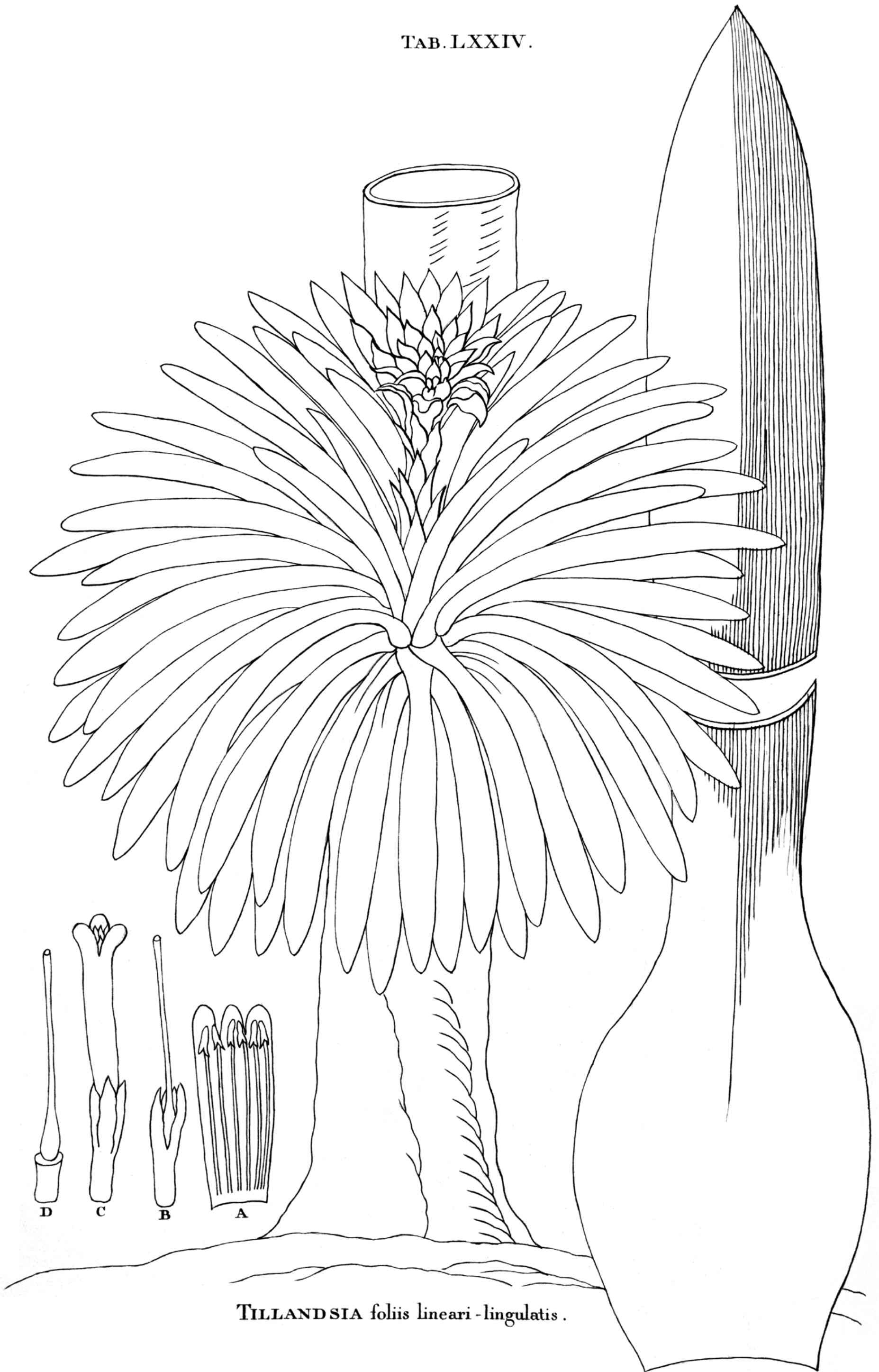
F I G U R A S E C U N D A.

Planta frutescens, ramos gerens lignosos, alternatos.

Folia simplicia, alternata, ferrata, ovata, petiolata.

Flores rariores, alterni, ramos terminant, qui singularis sunt structuræ, monopetali, campaniformes fere, calice multifido continentur, & cum fructu ulterius examinari possunt in *Plumierii Tabula 17.* qui in hoc genere admodum singularis est, eo quod calix repleatur pulpa, & ipse sinuosis sit, qui abit in Baccam A. quinque capsularem B. feminibus foetam numerosis C. quæ capsulam ad dimidium replet, unde structura Baccæ proxime accedit ad *Gualtheriam.*

Plumierius autem hanc plantam in memoriam Medici regii ordinarii D. *Guidonis Brossæi*, de re Herbaria optime meriti, BROSSÆAM vocavit, scripsit autem hic Auctor tractatum Gallicum de natura, virtutibus, & militate plantarum, Parisiis inpressum in 4to 1628.

TILLANDSIA foliis lineari-lingulatis.

Observatio. Hæc arbor fimillima est præcedenti Capparidi , ut, si demas fructum, vix distinguatur, Fructus vero facillime variant in eadem plantæ specie, uti id patet in Cucurbitis, Peponibus, Melonibus, &c.: Non tamen hic varietatem audeo pronunciare in non visis hisce virentibus arboribus, præterquam quod ab omnibus huc usque Botanicis hæ distinctæ fuerint habitæ.

TABULA SEPTUAGESIMA QUARTA.

C*Araguata* latifolia, clavata. *Plum. nov. gen. p.* 10.

TILLANDSIA foliis lineari-lingulatis, integerrimis, basi ventricosis. *Linn. spec. pl. p.* 286. *no.* 3.

Viscum Caryophylloides, maximum, capitulis in summitate conglomeratis. *Sloan. Hist. Jam. tom. 1. p.* 189. *Tab.* 120.

Planta est parasitica, crescens in truncis, & ramis arborum.

Folia confertissima, linearia, lingulata, integerrima, basi ventricosa, uti in marginali majore adparet.

Flores monopetali, campaniformes, tubulosi, ad oras plerumque trifidi, hexandri, uti in longitudinaliter aperto flore conspicitur A, ubi stamina cum suis antheris delineata sunt. B *Calix* est cum pistillo. C totus *Flos* est cum calice & corolla. D pistillum nudum.

Fructus est oblongus, acuminatus, membranaceus, in tres dehiscens partes, continens semina papposa, uti in subsequenti patet Tabula.

Observatio. Plantæ hujus generis parasiticæ sunt in summis arboribus desertorum, quarum folia ad basin dilatata, & arcte canaliculata constituunt pelvim (quale folium ad Tabulæ dextram pulchre delineatum est basi latiore concava) Folia vero patentia parte superiore dilatantur in infundibulum, quo colligunt imbres, ut aqua pluvialis depluat in pelvim arctiore collo, ne per calorem climatis exsiccet, sed fervetur pura & limpida pro avibus sitientibus, animalibus scandentibus ut Simiis, & urgente necessitate etiam hominibus, mira Naturæ providentia.

TABULA SEPTUAGESIMA QUINTA.

C*Araguata* clavata & spicata, foliis ferratis. *Plum. nov. gen. p.* 10.

TILLANDSIA foliis superne dentato-spinosis. *Linn. spec. pl. p.* 286. *no.* 2.

Caraguata Quarta *Pisonis Libr. IV. pag.* 194.

F I G U R A P R I M A.

Planta parasitica, in arboribus & putridis crescens caudicibus, uti præcedens.

Folia longissima, aliquot pedes longa, crassaque ut folia *Ananæ*, tres quatuorve digitos lata, instar canalis excavata, atque in ambitu denticulato-spinosa, præsertim ad dimidiam ipsorum partem superiorem aculeis armata sunt curvis & erectis, inferne glabra sunt & membranacea, lata basi sese invicem involventia.

Culmus in ipsorum medio adfurgit, crassus, arundinaceus, altus, hinc inde foliis vestitus concavis, acuminatis, spinulosus.

Floris in ipicam collecti sunt in caulis summo, inter folia squamosa. & spinulosa reconditi, unde florum spica eleganter variegata est.

Floris Corolla longitudinaliter aperta & dissecta conspicitur in Tab. *a* ut staminum situs cognoscatur. *b* est Calix cum fructu. *c* Semen cum suo pappo. *d* Calix cum pistillo.

Observatio, Hujus binæ aliæ species in *Plum. nov. gen. p. 10.* recensentur nomine *Ca aguata* latifoliæ & angustifoliæ, quod barbarum & Americanum est nomen, atque hinc reputandum, in cuius locum *Tillandsia* restituta est a Cl. *Linnæo* in memoriam *Elie Tillandsii*, primi & unici Botanici, qui quondam in Finlandia floruit, uti notatur in *H. Cliff. pag. 129.* Atque edidit Catalogum plantarum circa Aboam, cum Medicinæ Professor Aboensis esset, ann. 1673. in 8vo. De quo vide *Seguierii Bibl. Botan. pag. 193.* & *Linn. Bibl. Botan. pag. 122.*

G*erardia* humilis, Bugulæ foliis, Asphodeli radice. *Plum. nov. gen. p. 31.*

GERARDIA foliis subovatis, tomentosis, repandis, longitudine caulis. *Linn. spec. pl. p. 610.*

F I G U R A S E C U N D A.

Radix ex plurimis tuberibus, oblongis, perpendicularibus constat.

Folia subovata, tomentosa, sinuosa, seu undulata, margine repando, petiolis longis, crassis, hirtisque infidentia.

Caules vix foliis altiores sunt, in summo gerentes flores monopetalos, quorum forma & structura a *Plum.* in *nov. gen. p. 30. Tab. 12.* ulterius describuntur & exhibentur, ad dextram vero Tabulæ conspicitur flos a postica parte *a. b* calix est separatus. *c* Fructus calici infidens.

Observatio. Unica modo hujus generis plantula, *Plumierii* tempore nota erat, dictaque a *Plumier*, fuit in memoriam *Joan. Gerardi* Angli, qui historiam plantarum edidit Anglice, cum Figuris Tabernemontanti Londin. in Fol. 1597.

Nunc autem quinque hujus generis species recensentur a *Linn. spec. pl. p. 610.* Atque nostra quam maximam habet cum *Ruelliis* adfinitatem, & similitudinem, inprimis radicibus instar Asphodeli, uti dixit *Plumier*. sed in nostra fructus videtur a basi dehiscere, nec a summitate, uti in *Ruelliis*, qua nota multum recedit ab hisce.

Finis Fasciculi Tertii.

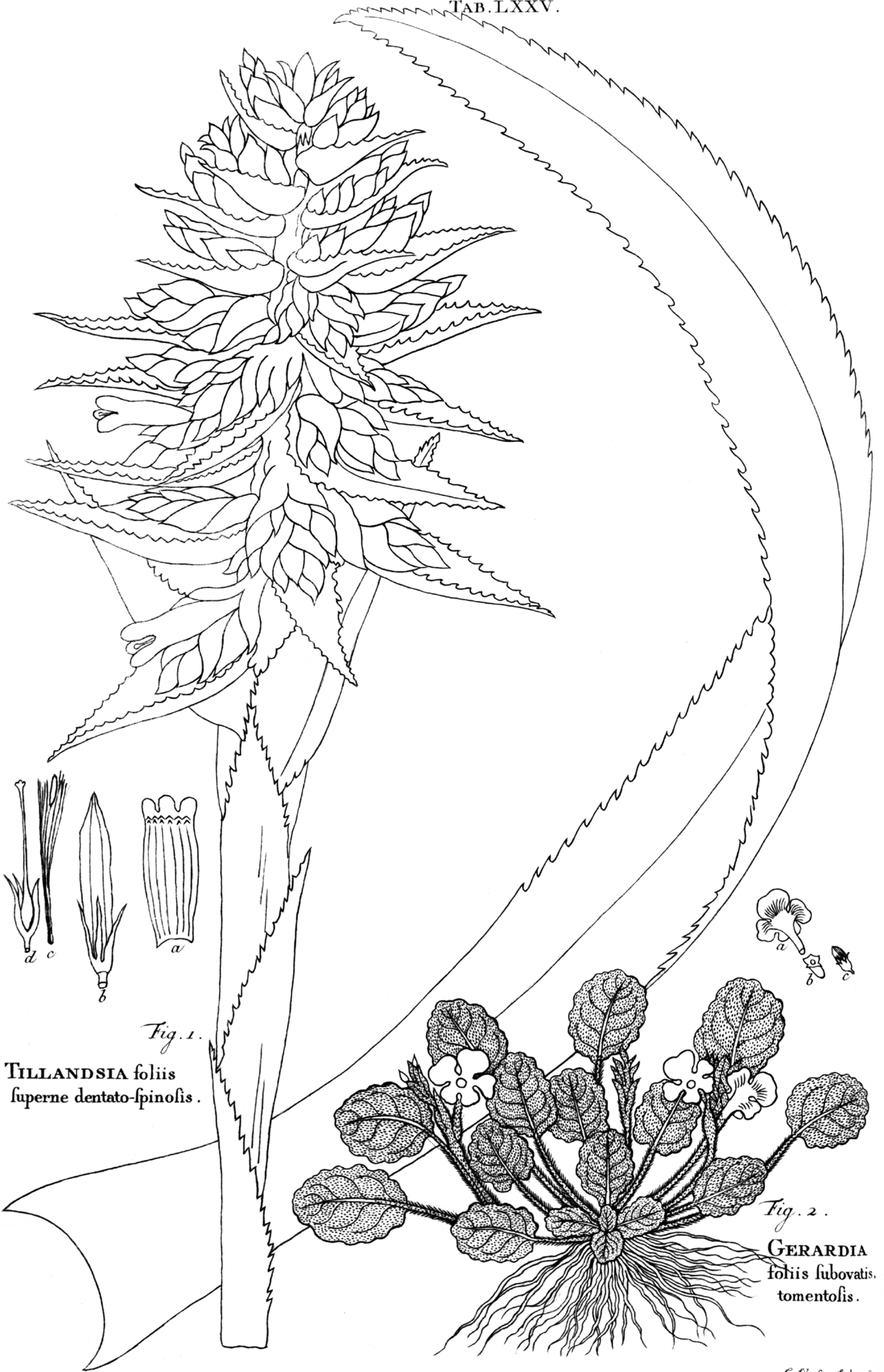

Fig. 1.

TILLANDSIA foliis
superne dentato-spinosis.

Fig. 2.

GERARDIA
foliis subovatis,
tomentosis.

PLANTARUM
AMERICANARUM
FASCICULUS OCTAVUS,

Continens Plantas, quas olim

CAROLUS PLUMIERIUS,

Botanicorum Princeps

Detexit, Eruitque,

Atque in INSULIS ANTILLIS ipse depinxit.

Has primum in lucem edidit,

Concinnis descriptionibus, & Observationibus,

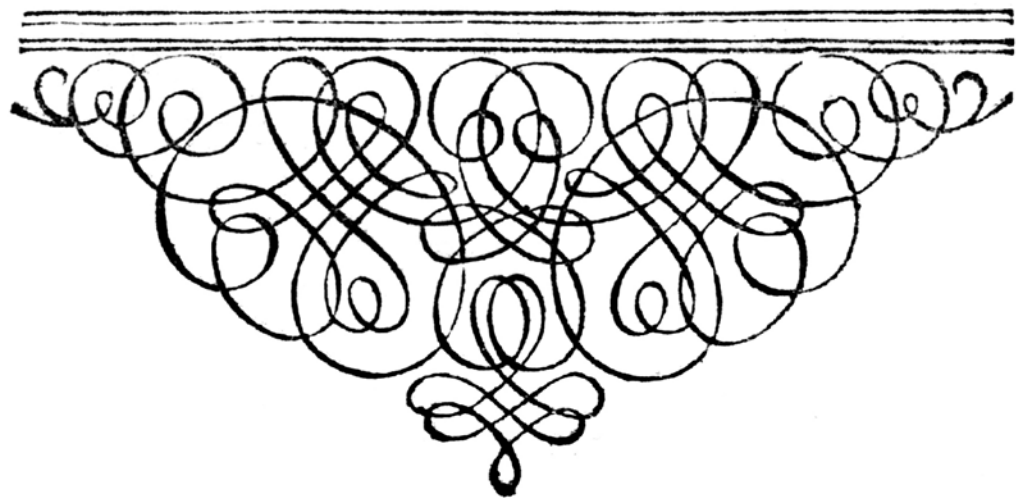
Æneisque Tabulis illustravit

JOANNES BURMANNUS, M. D.

Athenæi illustris, & in Horto Medico Amstelædamensi

PROFESSOR BOTANICES,

*Academiæ Cæsaræ Naturæ Curiosorum Socius, Rerigæque Societatis
Scientiarum Upsaliensis Collega*

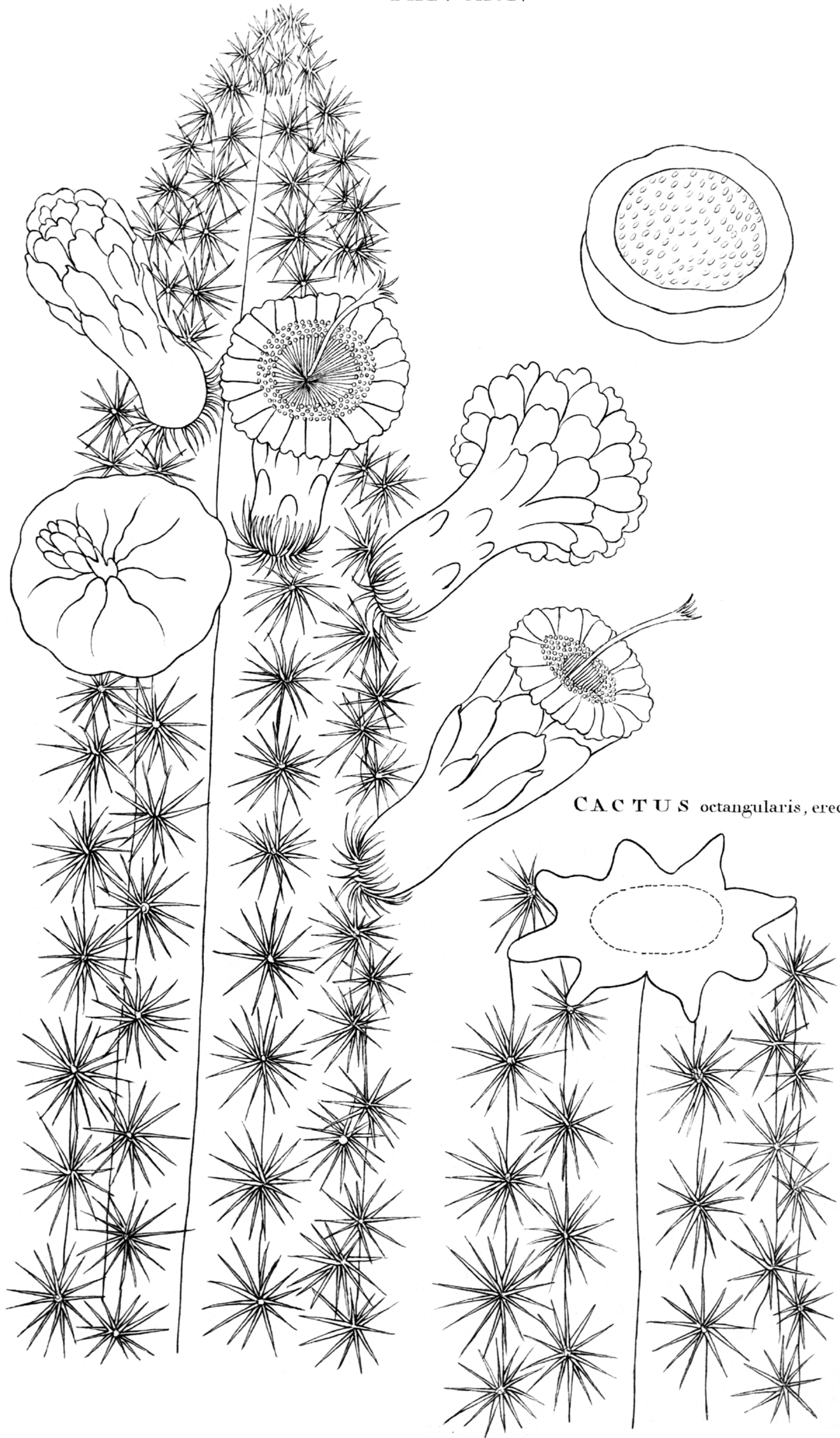

Sumtibus Auctoris,

*Prostant Amstelædami in Horto Medico,
Atque*

Apud P E T R U M S C H O U T E N,
& L U G D. B A T A V.

Apud G E R A R D. P O T V L I E T, & T H E O D O R. H A A K.
M. D C C. L V I I I.

C A C T U S octangularis, erectus.

Scapus ex ipso centro erigitur, squamis alternatis ac subulatis investitus, quæ in majori specie latiores, oblongæ, & amplexicaules videntur, uti in adjecto majoris speciei scapo patet A.

Flores in suprema parte copiosissimi, & quasi spicati excrescunt, quorum forma proxime cum *Limodori* genere convenire videtur, quum vero non satis exacte sint delineati, nil certi hactenus definitio, & in patrio solo ulterius inquirendi sunt, ita ut inter plantas dubias tam diu numeranda sit, quum de genere huc usque dubitare liceat, & quamvis in *Fevill.* icone satis exacte sint delineati flores, a nostris tamen distincti, nec ita spicati, tota vero plantas facies suadet cum nostra convenire, & ipsi adfinem esse.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

M*Elocactus* monoclonos, flore albo, fructu atropurpureo. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS octangularis, erectus, angulis compressis; spinis absque tomento confertis.

Cactus erectus, longus, suboctangularis, angulis obtusis. *Linn. spec. pl. p. 467. no. 9.*

Cactus novem angularis, longus, erectus, angulis obtusis. *Linn. H. Cliff. p. 181.*

Cactus cylindræus, erectus, fulcatus, major, summitate obtusas; aculeis confertis; *Brouw. Hist. Jam. p. 238. no. 8.*

Cereus crassissimus, fructu utrimque rubro, *Sloan. Cat. pl. Jam. p. 196. & Hist. Jam. vol. 2. p. 157.*

Cercus erectus, fructu rubro, non spinoso. *Herm. Parad. Bat. p. 114.*

Cereus erectus, maximus, Americ. hexangularis, flore albo, radiato. *Bradl. Hist. pl. succul. pag. 1.*

Caudex simplex, erectus, ad summum indivisus, angulis ac fulcis notatus obtusis, & compressis, plerumque octoangularis, spinis undique armatus fetaceis, fasciculatis, ac stellæformibus; ad verticem confertissimis, ubi caudex in conum terminatur obtusum.

Flores in summa ipsius parte proveniunt sessiles, solitarii, satis frequentes respectu congenerum, ex petalis pluribus cordiformibus constantes, cum squamis calycinis inermibus & inbricatis, crassum formantes tubum, intus innumera continentes stamina, cum stilo prominente longissimo, superne stigmatate capitato quinquefido instructo.

Fructus, est Pomum ingens, ovato-oblongum, uniloculare,

Semina plurima, subrotunda, nidulantia continens, uti in disiecto fructu in Tabula conspicitur.

Observatio. Sub nomine *Cacti* quatuor hodie comprehenduntur genera, Primo *Cereus*, quæ formam vulgo obtinet longam, cylindraceo-angulatam.

Secundo *Melocactus*, cujus facies est subrotunda, angularis.

Tertio *Opuntia* seu *Tuna*, quæ ramosa, dichotoma, ac prolifera.

Quarto *Pereskia*, quæ arborea, ac foliosa.

Omnes vero spinosa? sunt, externa facie, & florum ac fructuum forma proxime inter sese convenientes, ita ut Cl. *Linnaeus* antiquum assumpserit nomen *Cactum*, quo planta denotatur aculeata, plerumque angularis, edulis, & carnosæ &c.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

M*Elocactus* arborefcens, tetragonus, flore exalbido. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS brachiatus & articulatus, articulis oblongis, finuosis, caudice erecto, inermi, quadrangulari, aculeis brachiorum curtis, & confertis.

Opuntia major, spinosa, caulescens, foliis longis & angustis, pendulis. *Sloan. Cat. pl. Fam. p. 195.*

Jamacary tertia. *Pison Hist. nat. p. 189. & Marcgr. p. 116.*

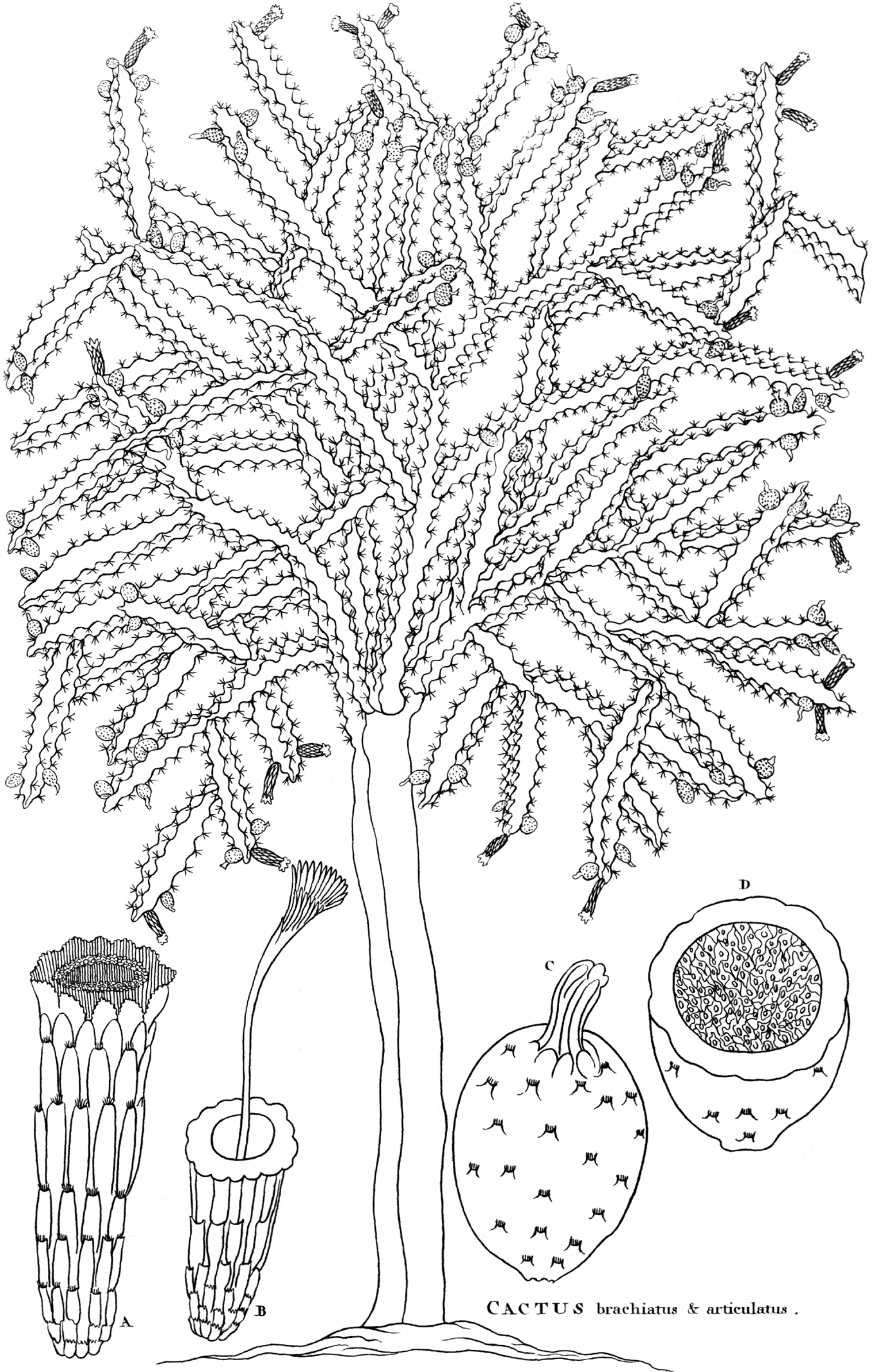
Caudex simplex, erectus, mitis, quadrangularis.

Rami brachiati & articulati, ex plurimis articulis, inæqualiter fitis, & finuosis, ac spinosis constantes.

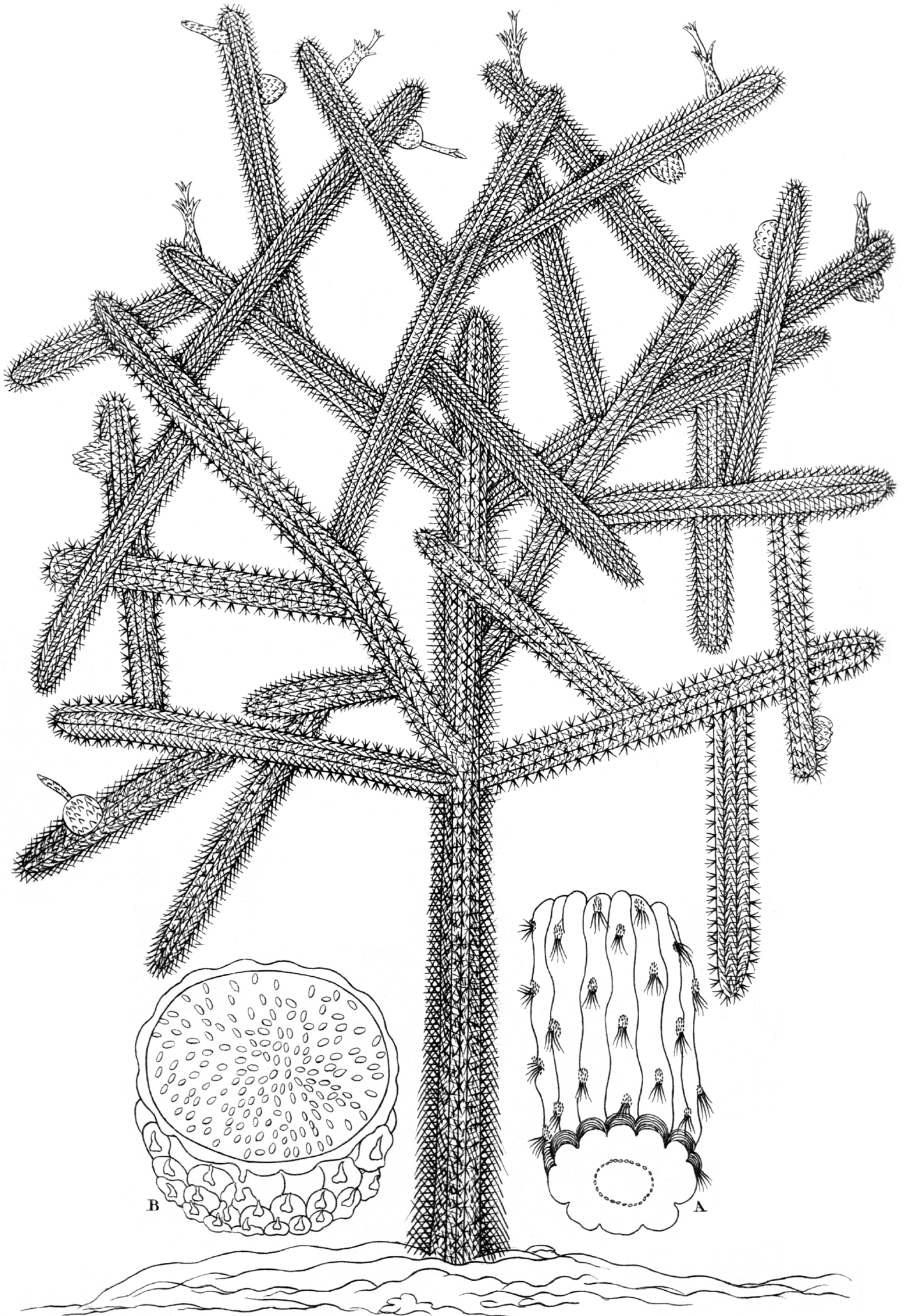
Flores ad articulorum extremum proveniunt, sessiles, vagi, ac solitarii, atque hi ex tubo longo constant, qui componitur ex squamis calicinis, oblongis, simplicibus, superne ciliatis ac spinulosis, cum stilo longissimo, prominente, uti in separatis majoribus conspicitur ipsorum partibus A & B.

Fructus sunt poma ovata C, aculeis vagis armata, quæ plurima continent femina, in pulpa nidulantia D, uti in dissecto fructu adparet.

Observatio. Melocacti hi arborefcenses *Plumierii*, *Opuntia* olim dictæ veræ species habendæ sunt, unde mirandum, quod auctor in catalogo suo illos separaverit, uti ex subsequentiis ejus *Opuntiis* patebit, quum nulla generica differentia in iis observetur; merito itaque hæ omnes plantæ a Botanicis hodiernis ad unum rediguntur *Cacti* genus.

CACTUS brachiatus & articulatus .

C A C T U S ramosissimus, articulis æqualibus .

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

M*Elocactus* arborefcens; folio ftriato, fpinofiffimo, fructu aureo, tuberculofo. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. infl. p. 653.*

CACTUS ramofiffimus , articulis æqualibus, ftriatis, fetis fpinofis undique armatus.

Opuntia major, fpinofa, caulefcens, foliis atrovirentibus, longis, & anguftis, pendulis, fl. rubro. *Sloan. Cat. p. 195.*

Opuntia foliis longiffimis, atrovirentibus, maxima, Americana. *Breyn. prodr. 2. p. 87.*

Jamacary. *Marcgr. hift. Brafil. p. 175.* & *Jamacary* fecunda. *Pifon. p. 189.*

Caudex fimplex, erectus, multangularis, ex decem utcunque angulis confans A fpinofiffimis, fpinis undique decuffancibus armatus.

Rami brachiati & articulati, articulis confantes longiffimis, æqualibus, feu linearibus, undique ftriatis, ac fetis plurimis cruciatis fpinofiffimis undique armatis.

Flores & fructus uti in præcedente, qui in articulorum fuperiore parte excrefcunt, hi vero fquamofi & muricati plurima oblonga minutiffima continent femina B.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUARTA.

M*Elocactus* arborefcens, trigonus, undulofus, aculeis validis munitus, fructu fubviridi. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. infl. p. 654.*

CACTUS ramofus, articulis oblongis, triquetris; caudice fpinofa, triangulo.

Caactus articulato-prolifer, articulis ovato-oblongis, fpinis fetaceis. *Linn. fpec. p. 468. no. 16.*

Caactus compreffus, articulatus, ramofus, articulis ovato-oblongis, fpinis fetaceis. *Linn. H. Cliff. p. 183. Roy. pr. p. 280.*

Caactus brachiatus, & articulatus, articulis oblongo-ovatis, compreffis, caudice tereti, erecto, fpinofiffimo, aculeis brachiorum brevibus confertis. *Brouw. Hift. Jam. p. 237. no. 3.*

Caudex erectus, fimplex, trigonus, fpinis fetaceis, fasciculatis ad angulos armatus.

Rami vagi, articulati, articulis confantes rarioribus, oblongis, triquetris, fpinulofis, margine repandis.

Flores ad ipsorum extremum rariores excrescunt, ex longis constantes tubis cum radio extenso, petalis ac staminibus innumeris, & stilo brevissimo, uti in separato majore flore A patet.

Fructus, est pomum subrotundo-ovatum, & quasi truncatum, B pulpa refer- tum mollissima, in qua rariores nidulantur *semina*, uti in dissecto conspi- citur C.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUINTA.

M*Elocaetus* arborecens, Cereiformis & spinosissimus, fructu oblongo subluteo; seu *Melocaetus* arborecens, folio striato, spinosissimo, fructu oblongo, subluteo. *Plum. Hist. mss. Tom. 3. p. 26.*

CACTUS erectus, octangularis, angulis rotundatis-spinis radiatis ac ciliatis.

Cereus erectus altissimus, Surinamensis. *Herm. Parad. Bat. p. 116. Vokkam. fl. Norimb. p. 97.*

β *Caetus* erectus, sexangularis, longus. *Linn. spec. p. 466. no. 5.*

Cereus Americ. octangularis, spinis albicantibus. *Bradl. Hist. pl. Succ. Dec. 2. p. 3. Tab. 12.*

F I G U R A P R I M A.

Caudex erectus, simplex, longissimus, in nostra octangulus, ad angulos spinis armatus fasciculatis, seu stelliformibus, setaceis A.

Flores ex longo constant tubo B, qui in primis formatur ex squamis calicinis simplicibus, oblongis, atque inermibus, illi vero superne sese explicant in petala plurima extensa, ad oras crenata C, atque interne innumera continent stamina, uti in reliquis.

Fructus est conus obtusus, simplicibus & inermibus squamis tectus, intus continens subrotunda femina, in pulpa nidulancia D.

O*puntia* altissima, Cereiformis, aculeis validissimis, flore amplo, fim- briato. *Plum. Cat. pl p. 6.*

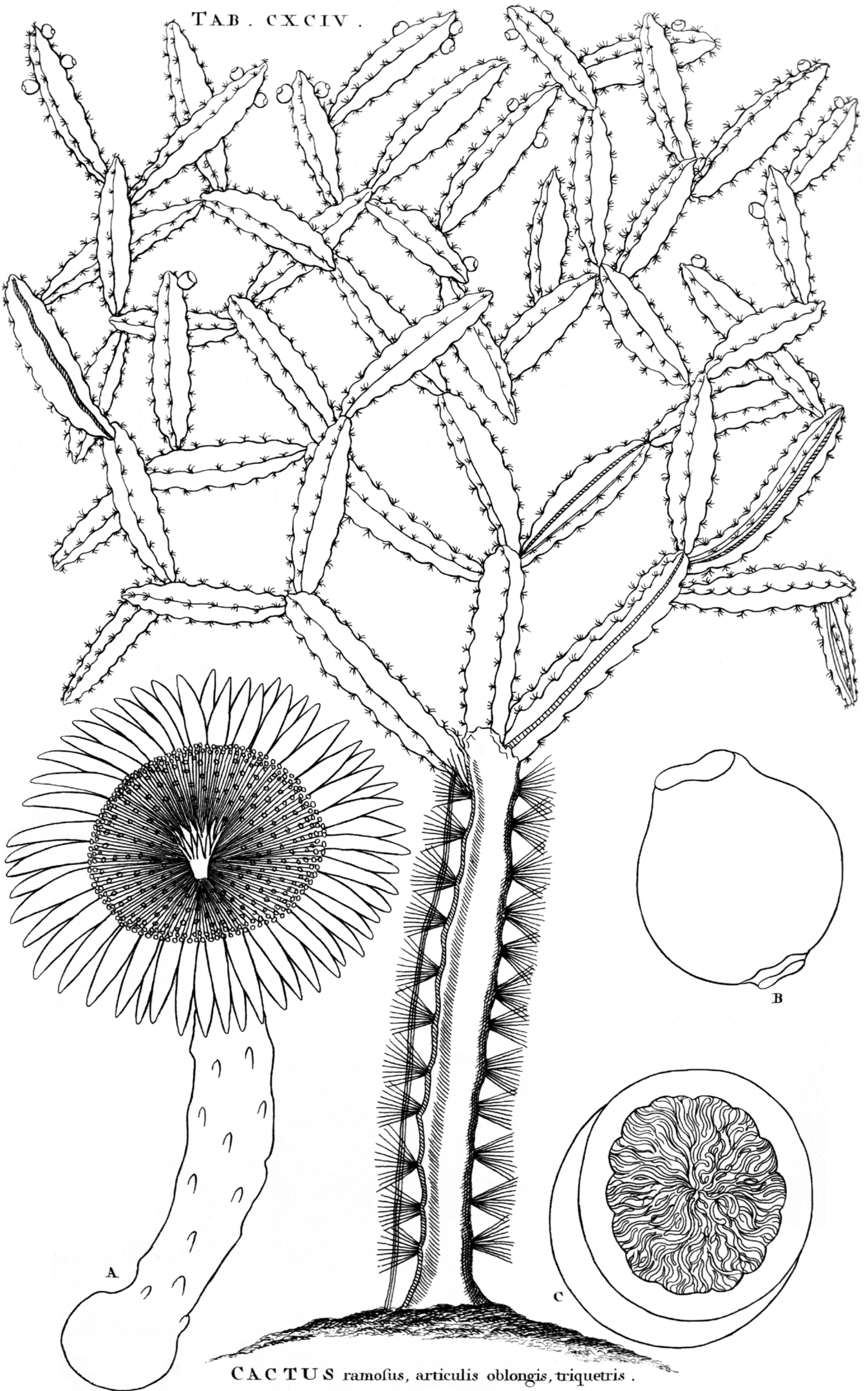
CACTUS erectus, octangularis, spinis subulatis, validissimis, flore amplo fim- briato.

Opuntia major, validissimis spinis munita? *Tourn. inst. p. 239.*

Opuntia major, folio oblongo, rotundo, spinis longissimis & validissimis confertim nascentibus obfiteo, flore luteo. *Sloan. Catal. pl. p. 193. Hist. vol. 2. p. 149.*

Cereus erectus, crassissimus, maxime angulosus, spinis albis, pluribus, longissimis. *Boerh. Ind. H. L. B. tom. 1. 293.*

β *Caetus* brachiatus & articulatus, articulis ovatis, compressis, aculeis longissimis, confertis. *Brouw. Hist. Jam. p. 237. no. 23? &c.*

C A C T U S ramosus, articulis oblongis, triquetris .

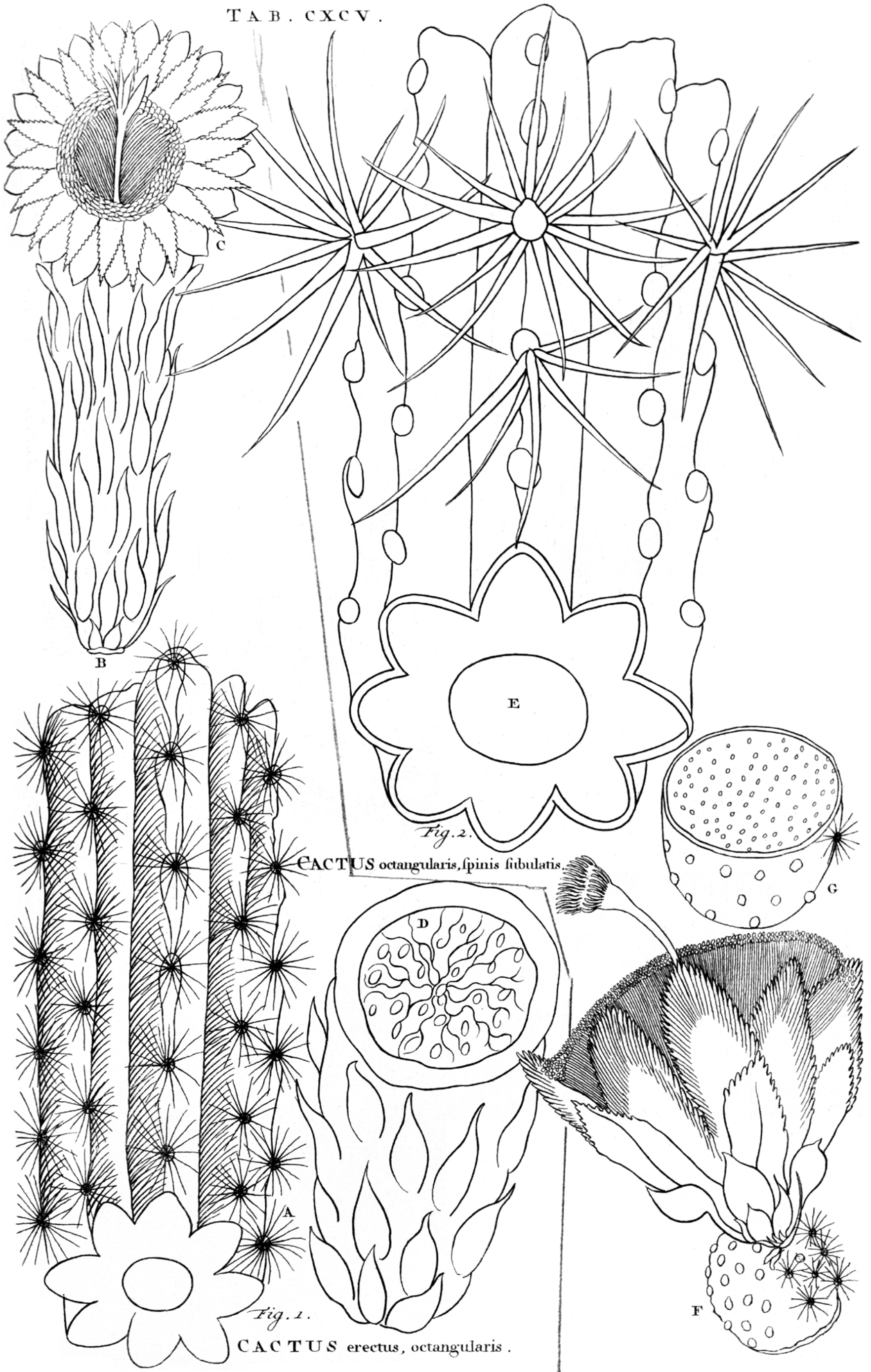

Fig. 1.
CACTUS erectus, octangularis.

CACTUS octangularis, spinis fibulatis.

Fig. 2.

F I G U R A S E C U N D A.

Planta altissima, simplicem gerens instar Cereorum caudicem, octangularem E, spinis longissimis fasciculatis & subulatis armatum, quæ decidulæ videntur, uti in trunci segmento ex ipsarum vestigiis patet, atque iliæ ad angulos in primis videntur excrefcere.

Flos non tubuloius est uti in prioribus, sed potius rosaceus videtur, ex petalis ferratis ac ciliatis cum stilo longissimo constans F.

Fructus est pomum subrotundum, spinulosum, intus continens plurima, subrotunda *semina*, ut in dissecto adparet G.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEXTA.

O *Puntia* arbor, excelsa, Cereiformis, flore albo. *Plum. Cat. p. 6.*
Tourn. p. 240.

CACTUS erectus, ramofus, undecim-angularis, spinofissimus.

Cactus erectus, cylindræus, fulcatus, tenuior, fummitate attenuatus, aculeis confertis. *Brouw. Hist. Jam. p. 239 no. 9?*

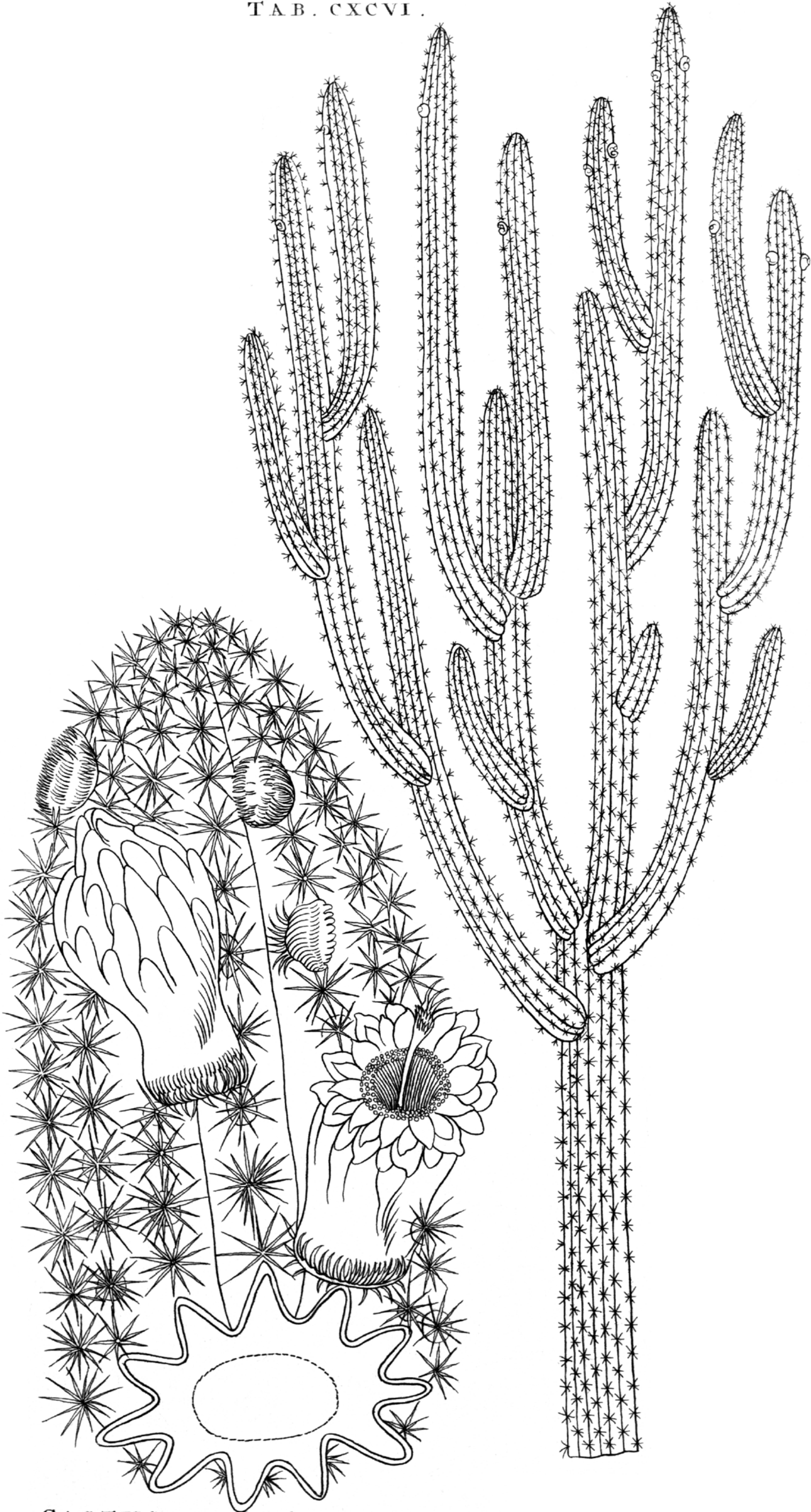
Cereus altissimus, gracilior, erectus, fructu luteo, intus niveo, feminibus nigris pleno. *Sloan. Cat. pl. Jam. p. 197.*

Cereus erectus, maximus, fructu spinoso rubro? *Herm. Par. Bat. p. 113.*
Bocrb. Ind. H. L. B. tom. 1. p. 293.

Plantæ caudex simplex, ex plurimis angulis, undecim utcunque constans, superne ramofus, ex variis, simplicibus, irregularibus, & inæqualis longitudinis articulis compositus, qui spinulis undique setaceis & fasciculatis armantur, uti & tota planta spinofissima est.

Flores in fummitate excrefcunt inter spinas ad angulos sessiles, ex brevibus constantes tubis, atque petala instar Rosæ extensa gerentes, cum innumeris staminibus, ac stylo prominente longissimo, quales in majori florifero, & obtusi coni segmento conspiciuntur ad latus Tabulæ.

Observatio. Hæc planta externa sua facie modoque florendi magis *Cereis* quam *Opuntias* adfinis est, unde vix patet, quam ob rem Auctor hanc potius ad *Opuntias* retulerit, qui alioquin, ratione Epochæ Botanicæ, inquavixit, satis accurate, ac sæpe nimis follicite genera separavit; sed quum omnes hæc plantæ sub uno jam militent genere *Cacti*, nullum Botanicis scrupulum movebunt.

CACTUS erectus, ramofus, undecim - angularis .

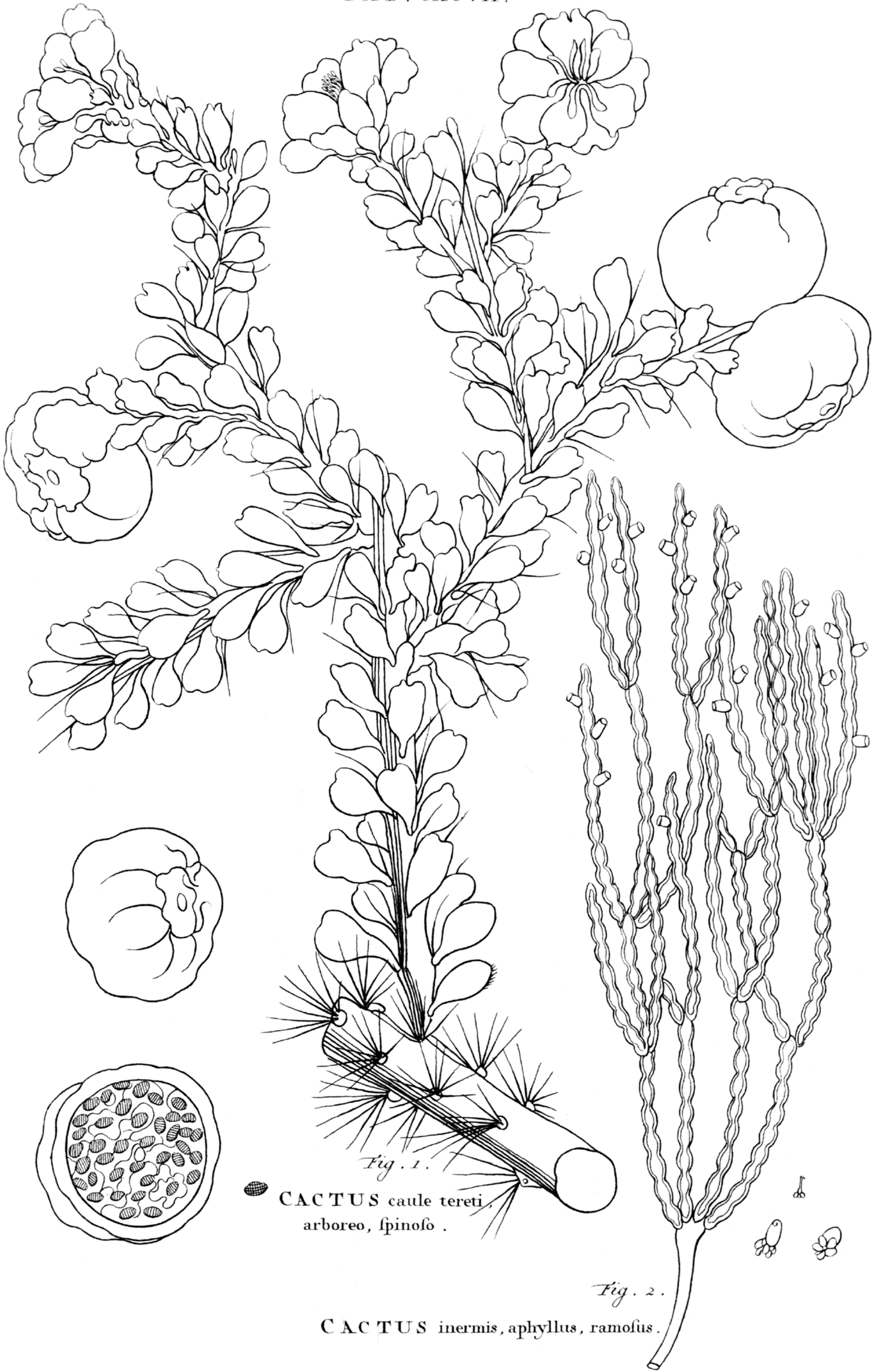

Fig. 1.

● CACTUS caule tereti,
arboreo, spinoso .

Fig. 2.

CACTUS inermis, aphyllus, ramofus .

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEPTIMA.

O *Puntia* arbor, spinosissima, foliis Portulacæ cordatis. *Plum. Cat. p. 6.*

CACTUS caule tereti, arboreo, spinoso, foliis cuneiformibus, retusis. *Linn. spec. p. 469. no. 22.*

β *Jamacary* sexta. *Pison. Hist. natur. p. 191.*

F I G U R A P R I M A.

Caulis foliis nudus, sed ipforum loco spinis fetaceis fasciculatis armatus.

Folia in ramis cuneiformia, emarginata, crassa, succulenta, alterna per ramos tenellos, inter quæ spinæ subfolitariae, subulatae.

Flores & fructus in ramulorum summo excrescunt solitarii, rarius gemini, quorum petala rosacea, plana, & cordata.

Fructus sunt poma subrotunda, subangulosa, nullis foliis suffulta, uti in *Pereskia*, cui tamen hæc planta quam maxime adfinis est, & proxime accedit, & licet satis exacte ab auctore nostro sit delineata *Pereskia*, ipsam tamen huic non subjungam, quum Botanicis jam sit notissima ex *H. Eltham.* optima figura & descriptione, nec non ex *H. Amst. tom. 1. Tab. 70.* Quas tamen *Cl. Dilleinius* putat esse diversas, quæque ubi-vis in Botanicorum hortis est obvia

O *Puntia* minima, flagilliformis. *Plum. Cat. p. 6. Tourn. inst. p. 240.*

CACTUS inermis, aphyllus, ramosus, ramulis gracilibus, compressis, articulatis.

Cactus parasiticus, inermis, aphyllus, ramosus, propendens, ramulis gracilibus, teretibus, striatis. *Brouw. Hist. Jam. p. 238. no. 11.*

F I G U R A S E C U N D A.

Planta fruticosa, ac ramosa, ex ramulis articulatis, digotomis, & trigotomis constans.

Flosculi ad ipforum supremam excrescunt partem, ab auctore ruditer depicti.

Fructus videntur conuli obtusi, & quasi truncati, quantum ex icone conjicere licet, sed qui in loco natali ulterius sunt investigandi, ita ut inter dubias plantas hæc quoque numeranda, atque vix hujus generis esse videatur, quum vero ab auctore, uti & a *Cl. Brouw. l. c.* ut puto, huc relata sit, non ausus fui, nec potui eam ad aliud reducere genus, quod posteris curæ sit.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA OCTAVA.

M*Elocactus* ex pluribus globulis Opuntiae modo nascentibus, spinosissimis. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS articulato-prolifer, articulis globosis, glomeratis, spinosis. *Linn. spec. pl. p. 468. no. 14.*

Planta fessilis, articulata, ex articulis constans globosis, sibi mutuo inarticulatis, seu adcretis instar proliferarum, atque illi spinas undique emittunt solitarias, rarius geminas, longas, subulatas, acutissimas.

Flores in articulis summis eriguntur fessiles, ex longo squamoso tubo constantes, cum petalis explicatis, sinuosis, & stilo longissimo prominente, cujus stigma latissimum, ac multi-partitum est.

Observ. Inter omnes *Caكتورum* species haec rarissima, & maxime singularis planta est, a nemine ante auctorem nostrum observata & commemorata.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA NONA.

M*Elocactus* repens, tetragonus, & pentagonus, flore albo, fructu rubro, & coccineo. *Plum. Cat. p. 20. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS repens, subquinque angularis. *Linn. spec. p. 467. no. 11.*

Caactus scandens, angulis quinque, pluribusque obtusis. *Linn. H. Cliff. p. 182. Roy. pr. p. 280.*

Cereus Americanus, major, articulatus, flore maximo, nocte sese aperiente, & suavissimum odorem spirante. *Volk. Hesp. Norimb. 1. p. 133. Tab. 134.*

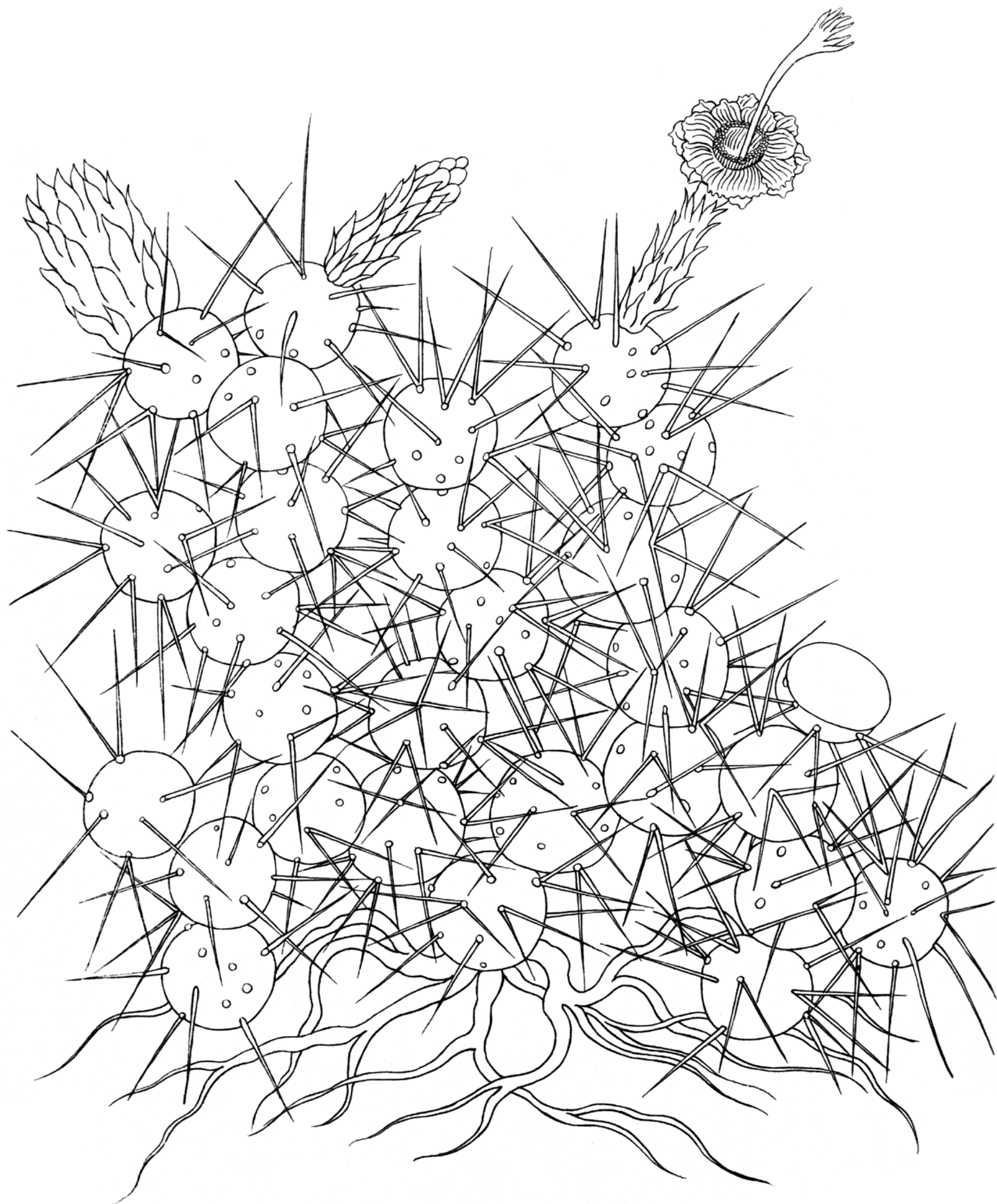
Cereus serpens *Ελιόφυγα*, seu solfuga. *Plukn. Mantiss. p. 76.* ubi floris peculiaris indoles denotatur.

F I G U R A P R I M A.

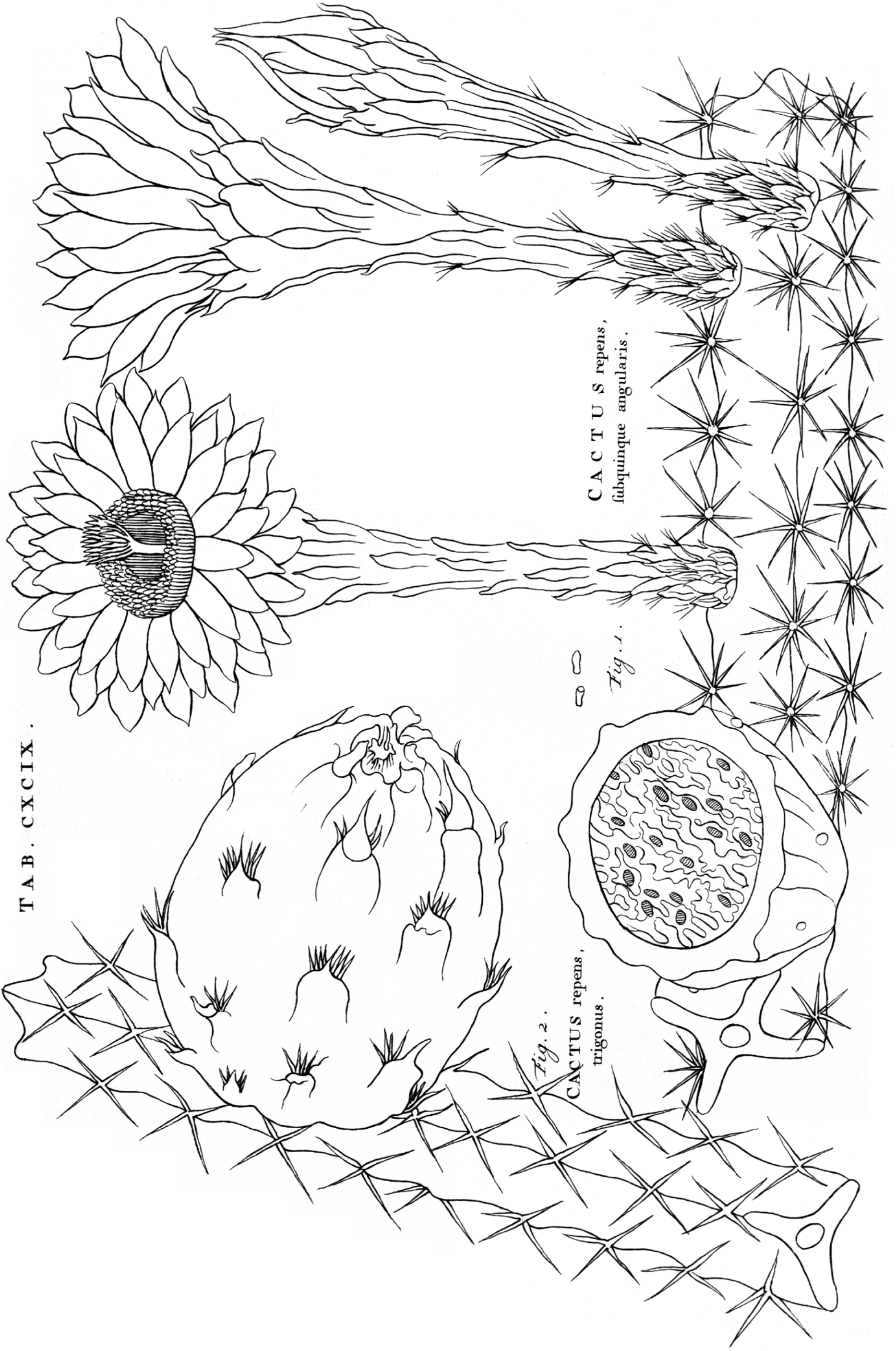
Planta proprie est repens, sique radiculis, quas hic inde emittit, adstantes arbores, aliaque fulcra attingere potest, scandit, longissima emittens sarmenta, plerumque quatuor vel quinque, aliquando plures angulos formantia, spinis per interstitia erumpentibus fasciculatis, setaceis, stellae in modum in orbem expansis, quae in Auctoris icone frequentiores depictae sunt, quam in nostris observantur plantis, quaeque in pentagona ejus varietate ab auctore etiam multo rariores & tenuiores delineatae sunt.

Flos diu latet, ac tarde crescit, conumque primo format obtusum, spinulis subtilissimis armatum, quum vero sese aperit, ingentem primo

T A B . C X C V I I I .

C A C T U S articulato-proffer, articulis globosis.

C A C T U S repens,
subquinque angularis.

Fig. 1.

Fig. 2.

C A C T U S repens,
trigonus.

explicat calycem, ex meris squamis, quadruplici quidem strato fitis, compositum: Vesperi vero, quum ipse jam floreat, circa horam septimam plerumque sese aperire incipit, duodecima hora candidissimus micat, omniumque amœnissimum & suavissimum præbet spectaculum, & odorem, qui per totum sese diffundit hypocauftum, in quo ut copiose hæc planta floreat, proxime ad fenestras in fictilibus verno tempore deponenda est, quoque magis Soli exponatur, ejusque radiis illustretur, eo luxuriosior, magisque florifer observatur, ita ut, licet flos Solem videatur subterfugere, quum per noctem sese aperiat, planta tamen ipsa *Ελιόφιλα*, seu Solis arnica observatur.

Qui hujus porro incomparabilis floris singularem scire desiderat structuram, adeat *H. Cliff. l. c.* ubi a Cl. *Linnaeo* exactissime & graphice ejus partes separatæ explicantur, quæ a Cl. *Trewio* in *decur. Tab. 31 & 32.* elegantissime delineatæ exhibentur.

M*Elocactus* repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo. *Plum. Cat. p. 20.*

CACTUS repens, trigonus, spinis quaternis, fetaceis.

β Cactus triangularis, scandens, articulatus, *Linn. H. Cliff. p. 182. no. 1.*

F G U R A S E C U N D A.

Observatio. Licet hæc planta cum *Cereo* trigono articulato, fructu suavissimo *Herm. Prodr. p. 118.* a Botanicis vulgo jungatur, ex forma tamen articulorum, *Hermanni* icone, spinisque inprimis quaternis, cruciatisque patet, longe aliam esse plantam, illamque *Hermanni* melius convenire cum alia *Plumierii* planta mox subsecutura, quæ spinas similes ac illa gerit; cæterum harum plantarum fructus dulcissimi, acidodulces, ab incolis in deliciis habentur, quam maximum in serventibus istis regionibus refrigerium sitientibus præbentes, quique Aurantium magnitudinem sæpe adæquant, ita ut licet hæc plantæ spinis undique armatæ, foliis destitutæ, atque instar serpentum primo adspectu fugiendæ & horrendæ, humano tamen generi ob delicatos fructus amabiles sint, & in silvis campestribus, ubi ad arbores adscendunt, quam avidissime a prætereuntibus & sitientibus incolis expetantur; omnes porro hæc repentes species, ipsarumque varietates eundem habent crescendo modum; si nulla inveniant adminicula, quibus sese sustinere valent, per terram proserpunt, si vero arbores, ad quas sese erigere possunt, attingant, fibrillas radicales ad ipsas emittunt, harumque corticibus sese figunt, ipsas adscendunt arbores, atque per illarum frondes sese extendunt luxuriosissime tanquam Parasiticæ, ex ipsis quoque nutrimentum sugunt per fibrillas ipsis infixas, quum harum plantarum radices terræ inhærentes adeo pusillæ sunt ratione ipsarum magnitudinis, uti id evidentissime patet in *Cactis* erectis, quæ vix notabiles gerunt radices, scopulisque tam firmiter sepe infixæ sunt, ut ab iis sine summa læsione vix separari possint, unde hoc plantarum genus vix per fibrillas terræ inhærentes nutrimentum haurire videtur, quod in aliis quoque succulentis obtinet plantis, uti id de variis Aloës, Mesembryanthemi, aliarumque speciebus satis cuique notum est.

TABULA DUCENTESIMA.

M*Elocactus* trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS trigonus, repens; spinulis quaternis, subaduncis.

Ficoides Americana; seu *Cereus* cristatus, foliis triangularibus, profunde canaliculatis. *Plukn. Almag. p. 147. Tab. 29. Fig. 3*
 β *Cereus* Americ. triangularis, radice. *Bradl. hist. pl. Succ. p. 4.*

F I G U R A P R I M A.

Hæc eodem modo, quo prior crescit, sed articuli longiores, profundius fulcati, spinæque curtæ rariores & latiores, & quasi aduncæ; *Flos* instar primæ repentis speciei, speciosus, ingens, & ample sese extendens, sed squamæ calicinæ inermes penitus, nec ullis spinulis annatæ, uti in aliis squamis inprimis inferioribus; ita ut hæ plantæ in plurimis partibus conveniant, in paucis differant, atque si quis eas pro varietatibus tantum habere velit, per me licet, quum vero *Plumier.* eas distinxerit, & ego has separatas proponere debui & volui.

M*Elocactus* trigonus, alius, repens, fructu coccineo, ex infula Sanctæ Crucis. *Plum. Hist. mss. Tom. 3. p. 15**

CACTUS caule triangularis articulato, margine sinuoso, spinis fasciculatis.

β *Caactus* repens, triangularis. *Linn. spec. p. 468. no. 13 ?*

Cereus scandens minor, trigonus, articulate, fructu suavissimo. *Herm. Parad. Batav. p. 118. cujus icon cum nostra optime quadrat. Boerb. Ind. H. L. B. tom. 1. p. 293.*

Caactus debilis, brachiatus, æqualis, triquetrus, scandens vel repens, spinis brevissimis, confertis. *Brouw. Hist. Jam. p. 238. no. 6.*

Cereus Peruvianus, amplexicaulis, articulatus, fr. rotundo, maximo, coccineo. *Herm. Par. Bat. Pr. Volk. fl. Norimb. p. 97.*

Ficus Indica, folio triangulari, ensiformi, stellatim aculeato. *Sloan. Cat. pl. Jam. p. 196. &c.*

F I G U R A S E C U N D A.

Idem, uti in prioribus, in hac quoque observatur crescendi modus, unde hæ plantæ ab auctoribus quam maxime inter sese confunduntur, paucas collegi Botanicorum denominationes, quæ singulis competere mihi visæ fuere, incertas rejeci, novasque, quæ magis convenientes videbantur, adposui, Lector judicet & inquiret, cumque aliis comparet. Quique porro ipsarum crescendi modum, internamque structuram scire desiderat, adeat *Herm. Parad. Batav. p. 112 & 113.*

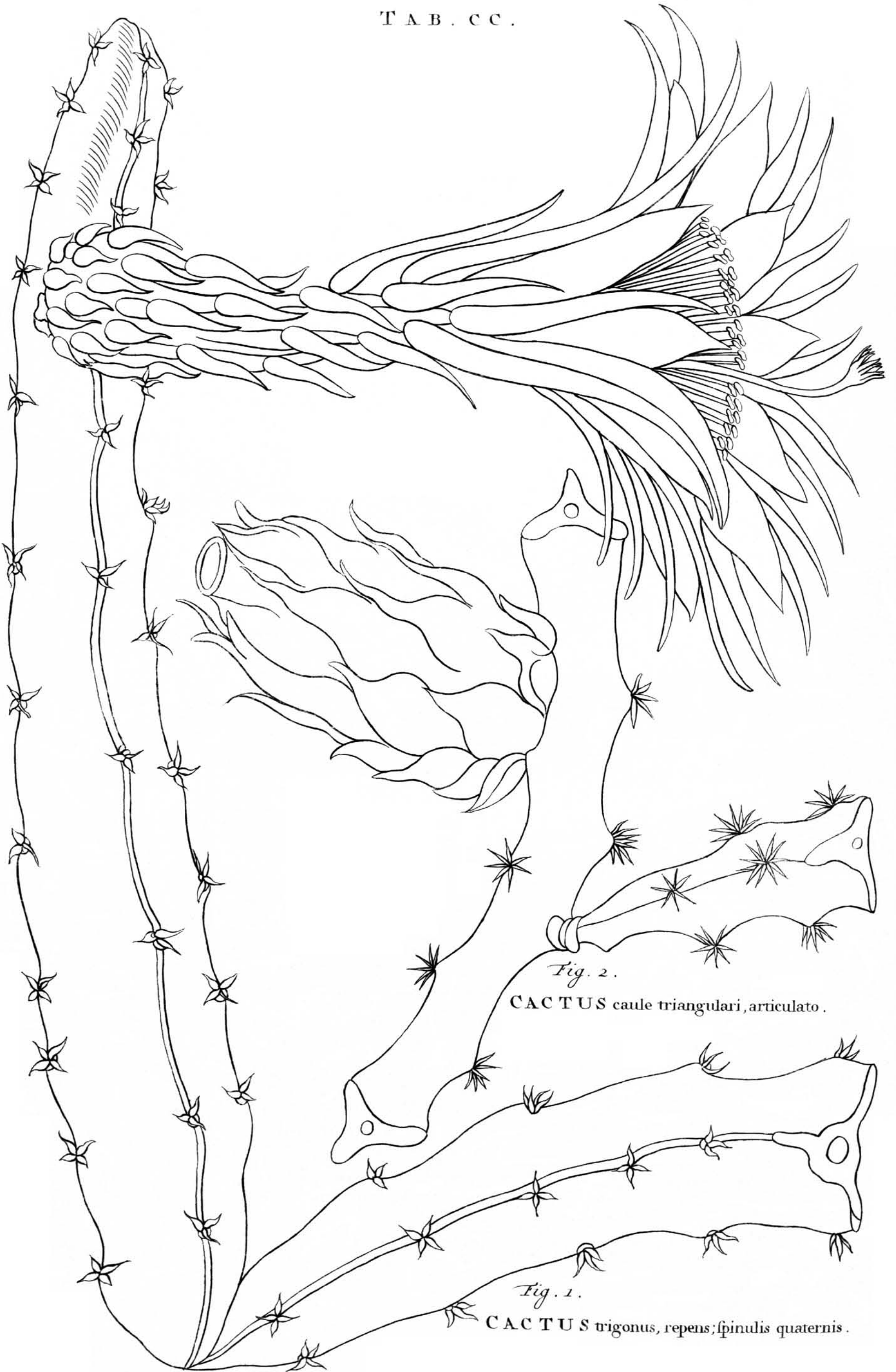

Fig. 2.

C A C T U S caule triangulari, articulato.

Fig. 1.

C A C T U S trigonus, repens; spinulis quaternis.

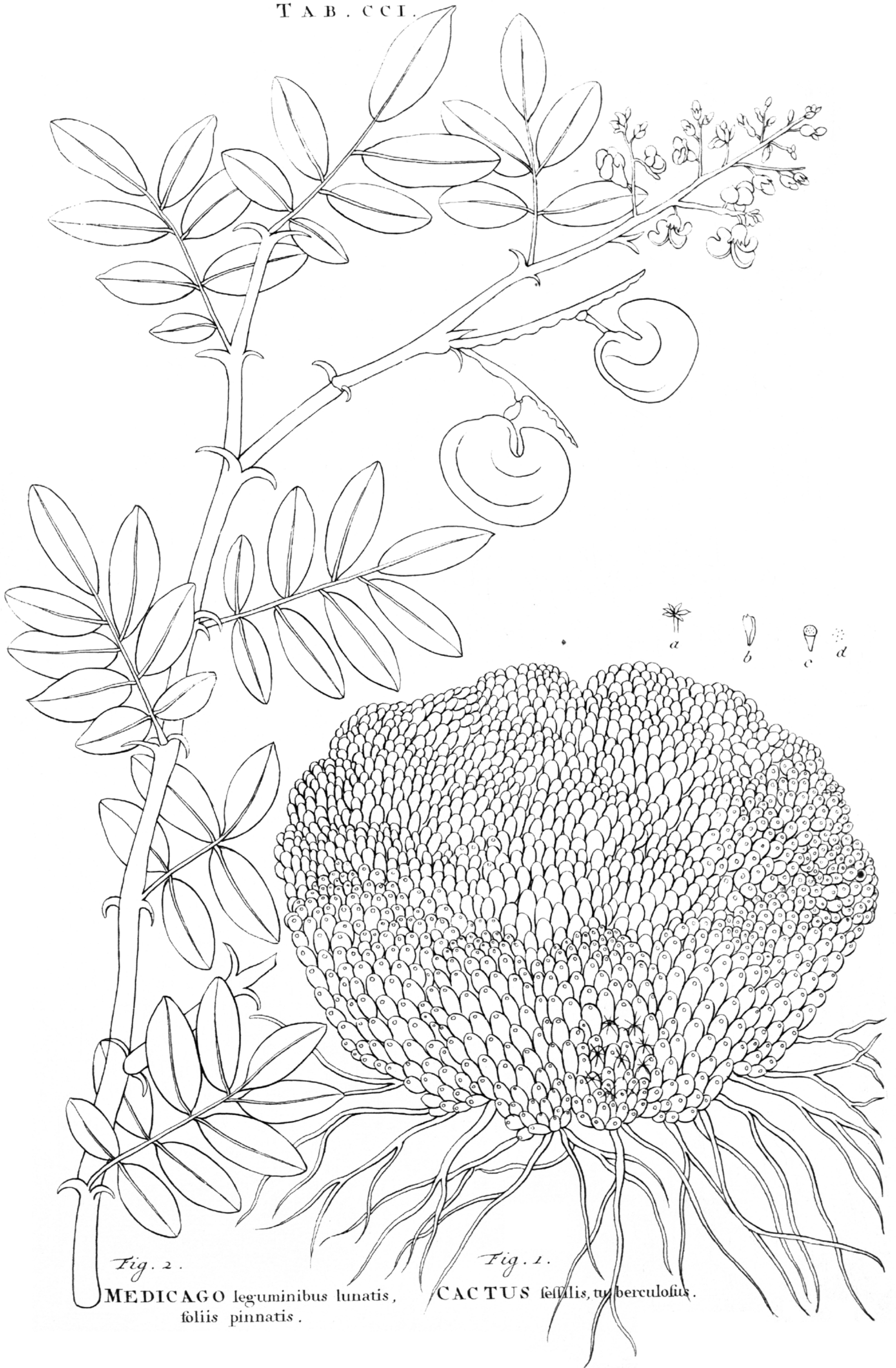

Fig. 2.

MEDICAGO leguminibus lunatis,
foliis pinnatis.

Fig. 1.

CACTUS scissilis, tuberculofus.

TABULA DUCENTESIMA PRIMA.

M*Elocactus* minimus, lanuginosus, & tuberosus. *Plum. Cat. p. 19,*
Tourn. inst. p. 653.

CACTUS fessilis, subrotundus, tuberculosus, mammillaris.

Opuntia, Echinomelocacti effigie, tuberosa, fructu levissimo, amethystino. *Breyn. Prodr. 2. p. 87.*

Echinomelocactus minor, lactescens, tuberculis minoribus, *Herm. Parad. Batav. p. 138.*

Ficoides, seu *Melocactus* minimus, lanuginosus, spinis mitioribus, fructu sparsim egrediente. *Plukn. Phyt. Tab. 29. F. 2. Bradl. decur. 3. p. 11.*

F I G U R A P R I M A.

Planta fessilis, terræ penitus incumbens, radices undique spargens simplices, ad extremum bifurcatas, albicantes.

Tota hujus plantæ compages constructa est ex numerosis, oblongisque tuberculis, instar mammillarum protuberantibus, & in suprema parte tenuissimis spinulis cum lanugine intertexta armatis, quarum paucæ ab Auctore in inferiore plantæ parte delineatæ sunt, uti & Flosculus *a*, cum fructu *b*, & dissecto *c*, ac seminibus minutissimis *d*, separatim in Tabula conspiciuntur, quæ, uti in altera hujus specie suum ortum undique ex papillis, ipsarumque interstitiis obtinebunt.

NB. In ordine iconum *Plumierii* sequeretur jam *Melocactus* purpureus, spinis in spiram contortis *Cat. p. 19.* sed quum hic tantum variat fulcis oblique & fere in spiram ductis a *Melocacto vulgari majore*, qui cuivis notus, & toties jam delineatus est, cujusque optima Figura in *Bradl. dec. iv. pag. 9.* occurrit, hinc eum omittimus, vocaturque Echinomelocactus major, non lactescens, costis obliquis ab *Herm. in Parad. Bat. p. 136.* ubi vide reliqua ad hæc plantas pertinentia.

M*edicago* arborea, aculeata, polyphylla. *Plum. Cat. pl. p. 8.*

MEDICAGO leguminibus lunatis, margine integerrimis, foliis pinnatis, foliolis oblongis, caule aculeato, arboreo.

F I G U R A S E C U N D A.

Planta arborea, cujus caulis & rami aculeati stipulis geminis, spinosis, & recurvis ad ortum pinnarum & ramulorum.

Folia pinnata. *Foliola* oblonga, integerrima, nunc novem, nunc septem, nunc quinque, nunc opposita, nunc alternata, ita ut Natura nullum certum ordinem in hac videatur observare planta.

Flores terminales ac racemosi, vulgaris formæ.

Legumen est reniforme, seu lunulatum, nec dentatum.

Finis Fasciculi Octavi.